

26.10.15

דברים בטקס יום הזיכרון – עשרים שנה לרצח ראש הממשלה יצחק רבין

מורים ותלמידים יקרים.

היום, עשרים שנה בדיוק מאז נרצח ראש ממשלת ישראל יצחק רבין, חשים רבים מאתנו, העוקבים אחר קצב האירועים המטורף במדינת ישראל, שהמצב קשה מאי פעם. נדמה לנו שהאלימות, חוסר הסובלנות והגזענות מתפשטים להם באין מפריע בחברה הישראלית ומכלים בה כל חלקה טובה.

בדיוק אליכם אני רוצה לפנות היום. אני רוצה להציע לכם לעצור ולהפנות לכמה רגעים את מבטכם דווקא אל החלקים הטובים והשפויים בציבוריות הישראלית. החברה הישראלית איננה נגועה כולה בנגעים אלו, כפי שלא פעם מנסים לתאר אותה. ההפך הוא הנכון.

דווקא בעיצומם של ימים קשים אלו חשוב שנזכור תמיד שבמדינת ישראל קיים רוב עצום שמאמין בדרך קיום הדדי ומכובד בין יהודים לערבים ומממש אמונה זאת בחיי היום יום שלו. צאו למפעלים ותראו את העובדים היהודים והערבים עובדים שכם אל שכם, צאו אל האוניברסיטאות והמכללות ותראו סטודנטים יהודים וישראלים ולומדים לצד סטודנטים ערבים, לכו למגרשי הכדורגל ותראו את הדו קיום בא ליטוי משבת לשבת ומשער לשער.

גם בין דתיים וחילוניים הפער האמיתי איננו כה גדול כפי שמנסים לא פעם להציגו ויותר משפחות ויחידים בחברה הישראלית בוחרים להם דרך ביניים של מתינות ושפיות. עושים קידוש ביום שישי אבל נוסעים לים בשבת, ויותר ישראלים מגלים את הטוב והיפה בתורת ישראל, ללא קיצוניות או קנאות כלשהי.

ישנם רבים שאומרים: "לא למדנו דבר מהרצח..". אני רוצה לטעון כאן בדיוק את ההיפך. ולראייה: בשנת 2005, עשר שנים לאחר רצח רבין, עמד הציבור הישראלי בפני אחד המבחנים הקשים ביותר בתולדותיו – ההתנתקות מגוש קטיף. אלפי יהודים תושבי גוש קטיף נאלצו לפנות את בתיהם, והנה למרות תחושות הכאב והזעם של המפונים עברה ההתנתקות בשלום. היו כמובן גילויי מחאה רבים כואבים וקשים, אבל כולם כמעט ללא יוצא מן הכלל נעשו אך ורק במסגרת החוק.

דווקא המאורעות הקשים שעברנו בקיץ שעבר הציגו לנו שוב, לזמן קצר, את פניה היפות של החברה הישראלית. בקיץ הקשה בשנה האחרונה ראינו שוב את גילויי הסולידריות והעזרה ההדדית לאורכה ולרוחבה של החברה הישראלית, ופעם אחר פעם גילינו שישנם בחברה שלנו רבים, רבים מאד, שמוכנים לסכן את חייהם ללא כחל ושרק כדי שילדי שדרות, נתיב העשרה וכרם שלום יוכלו לישון בשקט ובבטחה.

נכון, עדיין יש לנו הרבה מאד מה לעשות ומה לשפר במדינה ואנו רחוקים מהמנוחה ומהנחלה, אבל דווקא היום למול הרוחות הרעות המנשבות בכל מקום חובה עלינו לראות את התמונה הכוללת במלואה ולשאוב ממנה עידוד.

דודו גורן

מנהל בית הספר